

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 16C/360/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5914206073
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr., Ing. Katarína Muráriková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5914206073.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Ing. Katarínou Murárikovou, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: T. M., G.. XX.XX.XXXX, K. Z. XXX, o zaplatenie peňažnej pohľadávky 5.267,31 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.412,49 eur spolu s úrokom z omeškania:

- vo výške 9,50 % ročne zo sumy 168,59 od 09.09.2011 do zaplatenia,
- vo výške 9,50 % ročne zo sumy 168,59 od 01.10.2011 do zaplatenia,
- vo výške 9,50 % ročne zo sumy 168,59 od 01.11.2011 do zaplatenia,
- vo výške 9,25 % ročne zo sumy 168,59 od 01.12.2011 do zaplatenia,
- vo výške 9 % ročne zo sumy 168,59 od 01.01.2012 do zaplatenia,
- vo výške 9 % ročne zo sumy 168,59 od 01.02.2012 do zaplatenia,
- vo výške 9 % ročne zo sumy 168,59 od 01.03.2012 do zaplatenia,
- vo výške 9 % ročne zo sumy 168,59 od 01.04.2012 do zaplatenia,
- vo výške 9 % ročne zo sumy 63,77 od 01.05.2012 do zaplatenia.

Súd povoľuje žalovanému splácať sumu 1.412,49 eur spolu s úrokmi v mesačných splátkach po 30 eur, splatných vždy k 25. dňu v kalendárnom mesiaci, počnúc 25. dňom mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku, s tým, že pri nezaplatení čo i len jednej splátky sa stane splatný celý dlh.

Vo zvyšnej časti súd žalobu zamieta .

Žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Právnická osoba Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, so sídlom Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 343 828, nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca, pôvodne obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 (ďalej ako „pôvodný žalobca“), sa žalobou doručou Okresnému súdu Ružomberok dňa 14.08.2014 domáhal zaplatenia sumy 5.267,31 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne od 09.09.2011 do zaplatenia. V žalobe uviedol tvrdenia, podľa obsahu ktorých na základe zmluvy o pôžičke č. 8005155, uzatvorenej 15.12.2008 medzi ním a žalovaným, poskytol žalovanému pôžičku vo výške 10.115,51 eur, ktorú sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach po 168,59 eur. Do začatia konania uhradil 4.554,90 eur. Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, preto pôvodný žalobca listom zo dňa 25.08.2011

vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo, najneskôr do 3 dní od doručenia výzvy. Predmetnú výzvu prevzal žalovaný dňa 05.09.2011.

2. Dňa 22.09.2014 bola vec z Okresného súdu Ružomberok postúpená tunajšiemu súdu.

3. Podaním zo dňa 14.10.2014 oznámilo Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, so sídlom Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 343 828, že podľa § 93 ods. 2 OSP vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného. Následne podaním zo dňa 13.07.2015 sa vyjadril k veci v tom zmysle, že nárok je z časti 3.183,43 eur nedôvodný a vzniesol námietku premlčania. Súčasne si uplatnil náhradu trov konania.

4. Uznesením č.k. 1Ro/2094/2014-35 zo dňa 15.6.2015 súd rozhodol, že z konania vystúpi pôvodný žalobca Consumer Finance Holding a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 a na jeho miesto vstúpi obchodná spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, a to s poukazom na zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 01.10.2014.

5. Podaním doručeným súdu dňa 19.7.2016 navrhla právnická osoba Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, so sídlom Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 343 828, aby ju súd pribral do konania ako osobitný subjekt podľa § 95 CSP. Na odôvodnenie tohto návrhu uviedla, že je právnickou osobou, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, s poukazom na to, že na základe svojho návrhu na vstup do konania bola riadnym účastníkom konania v procesnom postavení vedľajší účastník. Uznesením č.k. 16C/360/2015-77 zo dňa 26.10.2016 súd tomuto návrhu nevyhovel, nakoľko žalovaný nevyjadril v priebehu celého konania súhlas s tým, aby predmetné združenie vystupovalo v spore na ochranu jeho práv.

6. V podaní zo dňa 07.07.2016 žalobca uviedol, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol obchodný záväzkový vzťah podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka. Zmluvu o úvere považoval prihladnuc na § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka za absolútny obchod, a preto na predmetný právny vzťah je podľa neho potrebné aplikovať Obchodný zákonník.

7. Pôvodný žalobca ako dôkazy označil a predložil zmluvu o pôžičke, všeobecné obchodné podmienky platné od 01.09.2010, podmienky k zmluve o poskytnutí manželskej pôžičky 451-e platné od 08.07.2008, predžalobnú upomienku a prehľad splátok a úhrad.

8. V podaní zo dňa 21.11.2016 žalobca uviedol, že v zmysle bodu 12.2 Všeobecných obchodných podmienok sa zmluvné strany dohodli, že ak sa klient dostane do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej splátky, je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej splátky. V zmysle bodu 12.3 Všeobecných obchodných podmienok sa zmluvné strany dohodli, že v prípade omeškania s úhradou jednotlivých splátok je klient povinný uhradiť okrem zmluvnej pokuty aj sankčný úrok vo výške 0,05 %. Tieto poplatky boli žalovanému vyčíslené v sume 530,20 eur. Žalovaná suma tak pozostáva z neuhradenej istiny 4.737,11 eur a z poplatkov vo výške 530,20 eur.

9. Na pojednávaní žalobca uviedol, že k zosplateniu úveru bolo pristúpené na základe Všeobecných obchodných podmienok k zmluve o poskytnutí manželskej bezúčelovej pôžičky, nakoľko žalovaný si riadne neplnil svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy. Preto boli splnené podmienky v zmysle § 506 Obchodného zákonníka na odstúpenie od zmluvy. Na základe predžalobnej upomienky došlo k odstúpeniu od zmluvy. Následne poukázal žalobca na rozhodnutie Súdneho dvora zo dňa 09.11.2016, ktoré sa týkalo prejudiciálnej otázky položenej Okresným súdom Dunajská Streda v obdobnej veci, týkajúcej sa spotrebiteľského vzťahu, pričom Súdny dvor v tejto veci uviedol, že nie je potrebné, aby všetky náležitosti zmluvy boli uvedené v jednej zmluve, ale postačuje, pokiaľ by boli uvedené napríklad vo všeobecných obchodných podmienkach, s ktorými bol účastník zmluvy riadne oboznámený. Argumentujúc týmto rozhodnutím žalobca poukázal na to, že termín konečnej splatnosti si vedel účastník zmluvného vzťahu vyvodit' a vedel, kedy bude predmetný úver splatný. Preto mal za to, že zmluva je v súlade so zákonom. Záverom žalobca pre prípad, že by súd ustálil, že napriek uvedenému sa jedná o spotrebiteľský úver, ktorý je bezúročný a bez poplatkov, žiadal, aby súd premlčané splátky odpočítal iba v takej sume, že istinu vydelf počtom splátok a dostane splátku, ktorá tvorí bezúročný úver.

10. Žalovaný sa na pojednávaní vyjadril, že mu odstúpenie od zmluvy nebolo doručené, ani nemá vedomosť, že by taká písomnosť bola vyhotovená. Bola mu doručená len výzva na zaplatenie dlhu.

11. Zo zmluvy o poskytnutí manželskej bezúčelovej pôžičky č. 8005155 vyplýva, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému pôžičku v sume 6.638,78 eur, ktorú sa zaviazal splatiť v 60 splátkach po 168,59 eur. Ako celková suma pôžičky sa uvádza suma 10.115,51 eur, konečná splatnosť 60 mesiacov, ročná úroková sadzba je uvedená 19,57 %, priemerná hodnota RPMN 19,29 %. Na zmluve je poznámka, že RPMN je uvedená v Podmienkach tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Žalovaný podpísal zmluvu dňa 10.12.2008 a pôvodný žalobca dňa 15.12.2008.

12. Podľa prehľadu splátok a úhrad žalovaný uhradil spolu sumu 4.554,90 eur. Ku dňu 30.06.2014 bol dlh žalovaného 5.267,31 eur a ku dňu 13.07.2014 5.275,89 eur, z toho 538,78 eur tvorí pokuta.

13. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 01.10.2014, uzatvorenej medzi pôvodným žalobcom Consumer Finance Holding, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, mal súd preukázané postúpenie pohľadávok na žalobcu, vrátane pohľadávky voči žalovanému, ako to vyplýva z identifikácie postúpenej pohľadávky na č.I. 32 - príloha k zmluve o postúpení pohľadávok.

14. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

15. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

16. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

17. Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o poskytnutí manželskej bezúčelovej pôžičky (ďalej ako „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 502 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

19. Podľa § 503 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

20. Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

21. Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

22. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo

od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

23. Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.1.2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

24. Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom od 1.4.2015, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

25. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 a 5 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o poskytnutí manželskej bezúčelovej pôžičky, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

26. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

27. Podľa § 48 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

28. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom v čase podpísania o poskytnutí manželskej bezúčelovej pôžičky (ďalej ako „zákon č. 258/2001 Z.z.“), tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

29. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

30. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 258/2001 Z.z., veriteľom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

31. Podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru.

32. Podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

33. Podľa § 4 ods. 2 písm. j) zákona č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

34. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z., pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

35. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

36. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

37. Súd dospel k záveru, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená zmluva o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka. Na jednej strane vystupovala fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania (žalovaný). Na strane druhej bola právnická osoba - dodávateľ, ktorá pri uzatváraní zmluvy konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti (pôvodný žalobca). Záväzkový vzťah, ktorý vznikol na základe tejto zmluvy, vyhodnotil súd ako vzťah občianskoprávny, založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ktorá sa spravuje príslušnými ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z.z. Aj keď predmetná zmluva je zmluvou, ktorá sa radí medzi absolútne obchody a posudzuje sa podľa Obchodného zákonníka, je zároveň zmluvou spotrebiteľskou. Normy obchodného práva sú preto použiteľné len vtedy, ak neodporujú úprave spotrebiteľských vzťahov podľa Občianskeho zákonníka a vykonávacích predpisov, ktoré ustanovenia majú prednosť pred aplikáciou Obchodného zákonníka, príp. keď sú pre spotrebiteľa výhodnejšie, a to napriek tomu, že sa jedná o zmluvu, ktorá bola podpísaná ešte pred účinnosťou novely Občianskeho zákonníka, vykonanú zákonom č. 102/2014 Z. z., ktorá definitívne *expressis verbis* vyriešila výkladové rozdiely (doplnením ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka) tak, že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Cieľom prijatia uvedenej právnej normy bolo odstránenie výkladových problémov v otázke použitia Občianskeho alebo Obchodného zákonníka na spotrebiteľské vzťahy a vzťahy s nimi súvisiace.

38. V tejto súvislosti poukazuje súd aj na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co/130/2011 zo dňa 06.03.2012, v ktorom bolo skonštatované, že právny vzťah medzi účastníkmi založený zmluvou o úvere je nevyhnutné posudzovať podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka). S poukazom uvedené je nevyhnutné spotrebiteľský právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať vždy podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch a nie podľa všeobecnej právnej úpravy obsiahnutej v Obchodnom zákonníku. S poukazom na uvedené súd v danom spore aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka aj na otázku premlčania.

39. Keďže súd ustálil, že zmluva uzatvorená so žalovaným je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a vzťahuje sa na ňu zákon č. 258/2001 Z.z., súd primárne zisťoval, či má všetky povinné náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 tohto zákona. Po jej preskúmaní súd zistil, že zmluva neobsahuje obsahové náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. g), i) a j) tohto zákona.

40. V predmetnej zmluve nie je spôsobom predpokladaným zákonom č. 258/2001 Z.z. uvedený údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V zmluve je konečná splatnosť úveru vymedzená ako 60 mesiacov. Žalobca poukazuje na rozsudok Súdneho dvora zo dňa 09.11.2016 argumentoval, že termín konečnej splatnosti si vie účastník zmluvného vzťahu na základe údajov 60 mesiacov vyvodíť, a preto vie, kedy má byť úver splatný. S týmto názorom súd nesúhlasil, nakoľko zo zmluvy nie je zrejmé, odkedy doba splácania 60 mesiacov plynie a ktorý deň sa mala stať posledná splátka splatnou, preto tento údaj o konečnej splatnosti je neurčitý a bez akejkoľvek výpovednej hodnoty. V tejto súvislosti súd uvádza, že vzhľadom na to, že zmluvný vzťah bol kreovaný medzi spotrebiteľom a dodávateľom, zmluvné ustanovenia mali byť formulované presne, určito a zrozumiteľne, vylučujúc možnosť viacerých výkladov, ktoré by mohli spôsobiť neisté postavenie spotrebiteľa. Okrem uvedeného, podľa názoru súdu zo zmluvy jednoznačne nevyplýva, ktorý deň majú byť splatné jednotlivé splátky. Súd sa podrobne oboznámil s bodom 6 všeobecných obchodných podmienok, platných od 01.02.2007, predložených súdu dňa 25.11.2016 (č.l. 91 spisu), z ktorého je zrejmé, že suma a termíny mesačných splátok sú prednostne určené splátkovým kalendárom, inak v sume a termínoch uvedených v zmluve alebo v podmienkach (špeciálne obchodné podmienky) alebo vo VOP. Bod 6.2 stanovuje, že pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/ alebo zmluve a/ alebo Podmienkach a /alebo VOP stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. To znamená, že termíny splátok možno zistiť buď zo splátkového kalendára alebo z bodu 6.2 zmluvných podmienok. Bod 6.2 zmluvných podmienok stanovuje splatnosť splátok na 20. deň v príslušnom kalendárnom mesiaci, avšak len za podmienky, že splátkový kalendár alebo zmluva alebo Podmienky alebo VOP neurčujú inak. Splátkový kalendár súdu predložený nebol, pričom zmluva deň splatnosti splátok neurčuje. Preto podľa názoru súdu len na základe bodu 6.2 nie je možné jednoznačne vyvodíť, že splátky sú splatné vždy 20. dňa mesiaca. Preto podľa názoru súdu jednotlivé splátky sú splatné posledný deň daného mesiaca. V súvislosti s tým, že v zmluve nie je dostatočne určito uvedený termín splatnosti splátok, potom nebola dostatočne určito vymedzená ani náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. i zákona č. 258/2001 Z.z.. Súčasne v zmluve absentuje údaj o výške RPMN (zmluva obsahuje len odkaz na podmienky k zmluve o poskytnutí pôžičky). Žalobca v nadväznosti na závery rozsudku Súdneho dvora zo dňa 09.11.2016 uviedol, že má za to, že tento údaj mohol byť uvedený aj vo všeobecných obchodných podmienkach, keďže zmluva naň odkazovala. Súd sa však domnieva, že vzhľadom na to, že dlžník (žalovaný) pri podpise zmluvy nevedel, aký úver mu veriteľ poskytne, keďže dlžník podpísal zmluvu skôr ako veriteľ, pričom vo formulári vyplnil, že požaduje úver v sume 6.638,78 eur, pričom veriteľ mu mohol schváliť aj inú výšku úveru a iné splátky, zohľadniac, že v podmienkach k zmluve o poskytnutí manželskej pôžičky 451-e bola ročná percentuálna miera nákladov uvedená tabuľkovo v závislosti od výšky úveru a od rokov splácania, pri podpise zmluvy nebol tento údaj určitý. Súčasne v zmluve úplne absentuje údaj o celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

41. V zmysle § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje z dôvodu absencie uvedených náležitostí za bezúročný a bez poplatkov, pričom aj absencia čo i len jednej z týchto náležitostí spôsobuje uvedený následok. V tejto súvislosti súd uvádza, že výrok 4. rozsudku Súdneho dvora zo dňa 09.11.2016, v ktorom súdny dvor vyslovil, že zmluva o úvere by sa mala považovať za zmluvu bez úrokov a poplatkov, len pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, je skôr výklad adresovaný zákonodarcovi, pričom podľa názoru súdu náležitosti, ktoré absentovali v posudzovanej zmluve o úvere, predstavujú zohľadniac právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným náležitosť, pri ktorých je sankcia v podobe nazerania na zmluvu ako na bezúročnú a bez poplatkov namieste.

42. Vzhľadom na uvedené bolo možné žalobcovi priznať len čistú nesplatenú istinu bez úrokov a poplatkov po odčítaní úhrad úveru, avšak len to, čo nebolo premlčané.

43. Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

44. Súd v súlade s citovaným ustanovením zákona č. 250/2007 Z.z. z úradnej povinnosti skúmal, či záväzok žalovaného vyplývajúci zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie je premlčaný.

45. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

46. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

47. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

48. Podľa § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

49. Podstatou premlčania je to, že ak sa právo v zákonom stanovenej dobe neuplatní na súde, nemôže už byť veriteľovi po jej uplynutí priznané. V dôsledku premlčania právo nezaniká, trvá ďalej, ale do značnej miery sa oslabuje znížením možnosti jeho úspešného uplatnenia.

50. Z predloženej zmluvy o poskytnutí manželskej bezúročnej pôžičky mal súd preukázať, že žalovaný sa zaviazal splátiť úver v 60 mesačných splátkach po 168,59 eur. Prvá splátka mala byť splatná (podľa prehľadu splátok a úhrad) v januári 2008. Žaloba bola podaná na súde dňa 14.08.2014. Premlčané sú teda všetky splátky splatné späťne 3 roky pred podaním žaloby, teda všetky splátky splatné do 14.08.2011. Premlčaných je potom 31 splátok (5.229,70 eur). Nepremičaných je 8 splátok a k tomu suma 63,77 eur, počnúc splátkou splatnou posledný deň v auguste 2011 (keďže termín splatnosti splátok nebol v zmluve presne určený, splátky boli splatné posledný deň príslušného mesiaca). Žalovaný od premlčania splátok neuhradil nič, preto je povinný uhradiť žalobcovi sumu 1.412,49 eur. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že zo strany právneho predchodcu žalobcu došlo k odstúpeniu od zmluvy, čím sa úver zosplatnil, nakoľko v konaní nebolo preukázané, že by pôvodný žalobca učinil právny úkon odstúpenia od zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Bola učinená len výzva na plnenie, v ktorej sa síce uvádza, že žalovaný bol vyzvaný k jednorazovej úhrade všetkých splátok, pričom bol zároveň upozornený na oprávnenie realizovať kroky smerujúce k vymáhaniu dlhu. Túto výzvu však podľa obsahu nemožno považovať za odstúpenie od zmluvy, nakoľko podľa názoru súdu neobsahuje vôľu veriteľa odstúpiť od zmluvy (pri výklade písomných právnych úkonov možno vychádzať iba z toho, čo je v listine o právnom úkone uvedené). Okrem uvedeného, súd nezistil, že by sa zmluvné strany dohodli na možnosti jednorazového zosplatnenia úveru, a preto podľa názoru súdu na základe predmetnej výzvy nemohol takýto účinok nastať. Súd vzhľadom na uvedené konštatuje, že k predčasnemu zosplatneniu úveru nedošlo.

51. Žalobca žiadal, aby súd rozpočítal na jednotlivé splátky len čistú nesplatenú istinu bez úrokov a poplatkov. Zmluvné strany sa jednoznačne dohodli, že mesačná splátka úveru bude 168,59 eur, pričom žalobca súdu nepredložil rozpis jednotlivých splátok úveru v členení na istinu a úroky, ktorým by bol súd viazaný. Preto súd rozpočítal nepremičaný dlh žalovaného na 8 splátok v sume 168,59 eur a sumu 63,77 eur. V konaní nebolo preukázané, že by táto suma bola uhradená, a preto súd žalobe v tejto časti vyhovel, a to vrátane úrokov z omeškania, tak ako vyplýva z výrokovej časti rozsudku, zohľadniac nasledovné ustanovenia právnych predpisov:

52. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

53. Podľa § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

54. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

55. S poukazom na so sociálnu situáciu žalovaného určil súd v zmysle § 228 ods. 3 CSP, že peňažné plnenie, na zaplatenie ktorého žalovaného zaviazal, sa môže vykonať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 30 eur, splatných vždy k 25. dňu v príslušnom kalendárnom mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom sa stane tento rozsudok právoplatný, až do úplného vyrovnania dlhu, pod následkom straty výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky. Pri stanovení výšky splátok zohľadnil súd skutočnosť, že žalovaný je dôchodca, prihladol na jeho výdavky a výšku nesplateného dlhu ku dňu vyhlásenia rozsudku. Sumu 30 eur považuje súd vzhľadom na pomery žalovaného za primeranú.

56. Podľa § 544 ods. 1 a 2 § Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

57. Z prehľadu splátok a úhrad, ako aj z vyjadrenia žalobcu zo dňa 21.11.2016 vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal aj zaplatenia zmluvných pokút a s sankčného úroku (stĺpček „pokuta“), ktorými sankcionoval omeškание žalovaného s úhradou splátok. Súd nepovažuje žalobu v tejto časti za dôvodnú, nakoľko zmluvná pokuta ani sankčný úrok neboli dohodnuté priamo v zmluve, ale boli obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach, pričom ich výška bola určená jednostranne veriteľom. Pokiaľ teda zmluvná pokuta (ale aj akékoľvek iné sankcie postihujúce žalovaného) nebola v zmluve obojstranne účastníkmi dohodnutá, od žalovaného takúto sankciu nemožno požadovať. Pre bežného spotrebiteľa sú sankcie ťažko zistiteľné, nakoľko nie sú upravené priamo v zmluve, ale drobným písmom vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú neprehľadné a nezrozumiteľné, pričom veľkosť písma, ktorým sú písané obchodné podmienky, hraničí s čitateľnosťou a na to, aby sa účastník zmluvy mohol presne oboznámiť s ich znením, by potreboval množstvo času a optickú pomôcku. Okrem uvedeného, sankcie obsiahnuté v bode 12 všeobecných obchodných podmienok považoval súd za neprimerané vo vzťahu k výške splátok. Vzhľadom na vyššie uvedené preto súd sumu uplatnenú titulom zmluvnej pokuty a sankčného úroku (poplatkov) spolu s úrokom z omeškania, ktorý k tejto sume prislúcha, zamietol.

58. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

59. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

60. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

61. O náhrade trov konania rozhodol súd tak, že žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov konania, nakoľko úspešný vo väčšom rozsahu bol v konaní žalovaný, ktorému však v súvislosti s konaním trovy konania, ktorých náhradu by mu súd mohol priznať, nevznikli.

62. Súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania, ktorý si v konaní uplatnilo Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, so sídlom Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 343 828. Toto združenie oznámilo svoj vstup do konania ako vedľajší účastník na podporu žalovaného podaním zo dňa 19.07.2016, v ktorom si zároveň uplatnilo prostredníctvom advokáta JUDr. Andreja Cifru právo na náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia. V tejto súvislosti musí súd uviesť, že má za to, že v tomto konaní účinky vedľajšieho účastníctva nevznikli, keďže žalovaný ako hlavný účastník (strana), na strane ktorej mal vedľajší účastník vystupovať, nevyjadril v priebehu celého konania súhlas s tým, aby ho v konaní podporoval. Vyjadrenie súhlasu žalovaného ako predpoklad vzniku účinkov vedľajšieho účastníctva vyplýva z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, č.k. 3 Cdo 188/2012 zo dňa 5.2.2013. Preto tomuto subjektu nemohol v konaní vzniknúť ani nárok na náhradu trov konania. Na doplnenie súd uvádza, že trovy konania, ktoré tomuto subjektu v konaní vznikli, by súd nemohol priznať

ani z dôvodu, že tieto trovy konania nie sú trovy účelne vynaložené na bránenie práva žalovaného, nakoľko zastúpenie advokátom takého združenia, ktorého jedným z predmetov činnosti je zastupovanie spotrebiteľov v konaní pred súdom, pričom tieto konania sú obdobné, považuje súd za nehospodárne a nadbytočné. V čase vstupu vedľajšieho účastníka do konania bol účinný Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“), ktorý upravoval inštitút vedľajšieho účastníka - právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti bola ochrana práv podľa osobitného zákona (§ 93 ods. 2 OSP) a tento vedľajší účastník mal v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník (§ 93 ods. 4 OSP). O takýto prípad išlo aj v tomto spore, nakoľko vedľajší účastník vstúpil do konania za účinnosti OSP. V priebehu konania však došlo k zmene právnej úpravy a v čase zastavenia konania, teda v čase účinnosti nového procesného kódexu už inštitút vedľajšieho účastníctva neexistuje. O nároku na náhradu trov konania, ktoré vedľajšiemu účastníkovi vznikli v konaní do 30.6.2016 a ktorý si v konaní uplatnil, však súd považoval za potrebné rozhodnúť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom Okresného súdu Martin ku Krajskému súdu v Žiline (§ 357 písm. d/ CSP).

Odvolanie možno podať písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).